

[Poul Boeg.]

klar sammenhæng mellem dette forslag og så det forslag, som vi for et øjeblik siden behandlede her i tinget, nemlig om boligsikringen. Det, som efter vor opfattelse faktisk, kan man sige, gør det nødvendigt, at vi går ind for disse ekstra 100 mill. kr., er, at der ellers ville komme disse huslejeforhøjelser pr. oktober 1974, og man ser jo netop i fremsættelsestalen, at i så fald ville det få indflydelse på boligsikringen og altså føre til større boligsikringsudgifter. Så er det for så vidt mere rationelt at ordne det på den måde, det her er foreslået.

Men der ligger i det, jeg har sagt, og i den lidt forbeholdne formulering, som jeg har givet min tilslutning, også dette, at vi betragter dette som noget midlertidigt. Det fremgår af fremsættelsestalen, at regeringen overvejer at komme med andre forslag. Det håber vi fører til noget positivt, idet hovedsigtet må blive, at vi får en langsigtet boligpolitik — den, som nu drøftes i boligudvalget, men som det vil føre for vidt nærmere at komme ind på her; jeg vil blot gerne lige pege på det.

Til slut vil jeg blot gerne gøre en bemærkning om et forslag, som flere andre har været inde på, nemlig det specielle forslag om kommunerne, således som det foreslås formuleret i et stk. 2 til § 1. Der har ikke mindst fra socialdemokratisk side været en del kritik af dette forslag. Denne kritik er vi i hvert fald som udgangspunkt ikke enige i, idet vi navnlig hæfter os ved, at der står, at kommunerne kan yde lån. Det er altså en rent fakultativt formuleret regel, som i øvrigt forekommer os at kunne være nyttig. Men vi vil naturligvis være parat til i udvalget at gå ind i nærmere drøftelser af de betænkeligheder, som man fra anden side eventuelt måtte have over for dette forslag.

Som jeg sagde indledningsvis, er vort principielle udgangspunkt altså en velvillig og positiv holdning til lovforslaget.

Henning Philipsen (SF):

Jeg håber ikke, at boligministeren tager mig det ilde op, når jeg siger, at jeg på mit partis vegne kan anbefale dette forslag. Jeg ved godt, jeg er bragt i en ejendommelig situation, men det er nok gensidigt for både ministeren og mig i denne sag.

Jeg ville for så vidt ikke have sagt så for-

færdelig meget mere. Jeg ville bare have sagt, at vi vil anbefale dette lovforslag, og vi vil gerne give det en velvillig udvalgsbehandling.

Men jeg må indrømme, at fru Kirsten Jacobsens indlæg giver mig anledning til et par bemærkninger yderligere. Fru Kirsten Jacobsen sagde — jeg noterede mig det med megen flid; jeg tror nok, at jeg i modsætning til fru Kirsten Jacobsen lægger mærke til, hvad der bliver sagt heroppefra — at de sociale boligselskaber har bragt landet i den økonomiske situation, man er i. Det var den ene ting. Det andet var, at de sociale boligselskaber er uansvarlige og uanstændige. Det er altså ikke mig, der siger det. Det var fru Kirsten Jacobsen, der sagde det i sit indlæg. Jeg synes nok, at det vidner om en total uvidenhed om, hvad almennyttigt byggeri er, selv om fru Kirsten Jacobsen gang på gang har fortalt, at hun har boet eller bor i almennyttigt byggeri. Til gengæld synes jeg nok, at det uanstændige ligger i fru Kirsten Jacobsens argumentation, når man ved, hvilket erhverv fru Kirsten Jacobsen har, når hun ikke er i denne sal.

Hvad er sandheden om det almennyttige byggeri, som fru Kirsten Jacobsen burde have fremstillet den? Sandheden er jo, at det almennyttige byggeri her i landet — det ved fru Kirsten Jacobsen, og hvis hun ikke ved det, så skulle hun have ladet være med at sige noget som helst — bygger på de vilkår, som folketinget har vedtaget. Det er altså ikke noget, det almennyttige byggeri selv har fundet på eller selv har vedtaget eller selv har bestemt. Jeg gentager: hvis fru Kirsten Jacobsen ikke ved det, så skulle hun have ladet være med at sige noget som helst.

For det andet: hvad uansvarligt er der i, at det almennyttige byggeri bygger på de vilkår, som folketinget har vedtaget? Hvad uanstændigt er der i, at det almennyttige byggeri bygger på de vilkår, som folketinget har vedtaget?

For det tredje: hvad er det for et økonomisk dilemma, som det almennyttige byggeri har bragt landet i? Når vi ved, det er således, at rentesikringen i det finansår, vi lige har forladt, androg 400 mill. kr. på finansloven, mens det indirekte tilskud, som blev givet til det byggeri, fru Kirsten Jacobsen foretrækker, androg omkring 4 mia. kr., så